

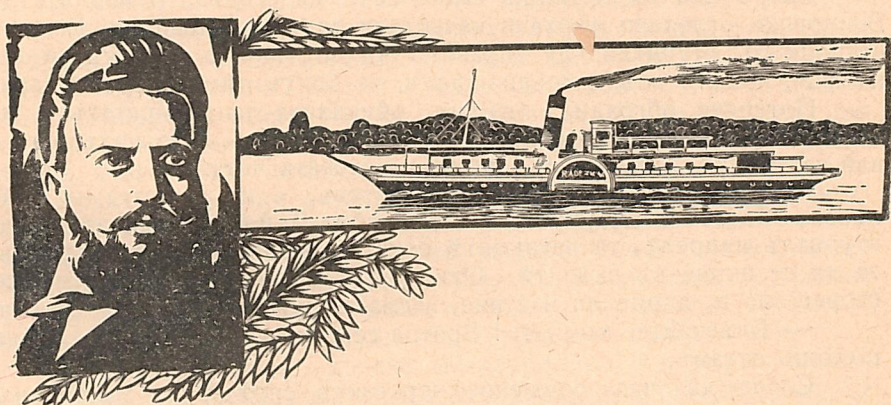

зимнитѣ красоти е мѣрилѣ дълбочината ѝ. Погледътъ ви се спира върху нѣколко високи, стройни борчета. По тѣхъ нѣма снѣгъ. Защо ли? Доближавате ги и виждате, че сж ги обикаляли хора. Сигурно, тѣ сж ги разклащали да имъ свалятъ снѣжната премѣна. Ето, — тамъ на поляната други сж лѣгали върху снѣга съ цѣлия си рѣстъ, — да се фотографиратъ.

Къмъ височината надъ гората води засипана отъ снѣгъ пѣтека. Изкачвали сж се излетници да се любуватъ по-отвисоко на зимнитѣ красоти. Хубаво, хубаво е и зиме въ гората. Не пропускайте да се насладите на тия дивни хубости.

Хр. Спасовски

По Евгений Шведеръ

ЧЕТАТА НА ХР. БОТЕВЪ

V

Милинѣ-камѣкъ

Въ вторникъ, на 18 май, слънцето огрѣло нашитѣ юнаци на 25 километра отъ гр. Враца и на 5—6 километра отъ височината Милинѣ-Камѣкъ. Денътъ билъ хубавъ, небето ясно.

Утринната тишина помогнала на дружината да чуе нѣкакъвъ глухъ шумъ, който постоянно приближавалъ. Следъ нѣколко минути отдѣсно, отлѣво и отзадъ се задали конници — черкези и турци, които открили по дружината огънь. Неприятелитѣ били около 200 души.

Ботевъ, застаналъ предъ дружината и извикалъ:

— Момчета, боятъ скоро ще настане! Да се покажемъ достойни синове на България!

Следъ това той се спусналъ съ коня си срещу неприятелитѣ